

Afbevillinger, og saa meget mere Aarsag var der til at vente Motivering deraf. Men selv om det havde været Gjenbevilling, saa tillader jeg mig at henvide til den Naade, hvorpaa Gjenbevillinger f. Ex. paa § 27 og andre Steder i Tillægsbevillingsloven motiveres. Der gjøres Rede for, hvor meget af det oprindelig Begærte, Bevilgede eller Paaregnede der hidtil er brugt, hvad det er brugt til, og hvor meget der er tilbage til de Arbejder, der staa tilbage; en saadan nærmere Redegjørelse maatte man da i alt Fald have ventet med Hensyn til en Post af det Omfang og den Betydning, men i saa Henseende javne vi som sagt hvert eneste Ord, idet der ikke en Gang findes saa Meget som en Henvisning til Motiverne i Fjor; det er springet fuldstændig over i Motiverne; men maasse vi skulle betragte den Panegyrik, som den ærede Krigsminister i Dag har givet over sine Arbejder til Kjøbenhavns Landbefæstning, som en Slags Motiver til nærværende Bevilling — en finantsiel Motivering er det ikke, men det er ogsaa et Punkt, der undrager sig ethvert finantsielt Hensyn, og som kun kan vedtages i en Art Begeistring eller Rus, som den ærede Krigsminister maasse paaregner, at dette Thing vil komme i. Jeg ønsker at se paa Sagen mere ædruelig, og jeg kunde derfor ikke se noget Slaende i den Sammenstilling, som den ærede Minister gjorde med Hensyn til Beløstningerne ved Dannevirke og Frederiks's Befæstning før 1864; om der maasse kun har været anvendt 1 Million paa Dannevirke — her er anvendt 14 Millioner — er ikke Spørgsmaalet. Hvis en Stormagt vil bemægtige sig Kjøbenhavn, saa sender den en tilstrækkelig stor Styrke for at overvælde det trods de 14 Millioner, ligesom i 1864 de to Stormagter, vi vare dristige nok til at indlade os i Krig med, sendte en tilstrækkelig Styrke til at overvælde Dainnevirkestillingen til 1 Million Kroner. Paa den anden Side omtalte den ærede Minister ikke den Sammenligning, der er Aarsag til at gøre mellem Dannevirke og Kjøbenhavn. Derjom vi, staaende paa Dannevirke, havde inblædt os i Underhandling og søgt at forebygge krigens videre Udvikling og Gang, havde tilbudt den Fred og Forlig, vi den Gang kunde opnaa, saa vilde vi i dette Dilemma have besiddet det halve Slesvig, men det tænkte man ikke paa den Gang. Det er den samme Blindhed, den ærede Regjering svæver i; den tror, at naar vi befæste Kjøbenhavn, saa kunne vi yde et ærefuldt Forsvar. Det er et saadant ærefuldt Forsvar, en saadan ærefuld Kamp, der sætter Landets Tilværelse, Rigets Tilværelse, Nationens

udelte Bestaaen paa Spil, og det er den samme Fare, den ærede Regjering fører os i ved sin udæstende Befæstning omkring Kjøbenhavn, som den, den daværende Regjering førte os i ved den taabelige Politik, der førte til Krigen i 1864. Det er ikke et rent militært Spørgsmaal, men det er den politiske, den nationale Side af Sagen, der er den langt overveiende. Denne Side er den ærede Krigsminister, der ser Sagen fra et krigsministerielt Synspunkt, mindre skiftet og føler sig maasse mindre kaldet til at tage tilstrækkeligt Hensyn til; men vi, som ere forpligtede til at se Sagen, ikke fra et ensidigt militært Synspunkt, men fra Rigets og Folkets Synspunkt i det Hele, vi kunne ikke være blinde for den Fare, som den ærede Regjering fører os i. Kjøbenhavns Befæstning er et nyt Dannevirke i den Henseende, at den let fører os ind i en Krig, som vi ellers kunde og burde undgaa. Denne Betragtning maa den ærede Regjering ikke vente, at det danske Folks Flertal vil opgive. Den Krigsbegeistring, som har fundet sit Udtryk i den Selvbefæstning, hvoraf den ærede Regjering har taget Anledning til at supplere den med det 13-dobbelte Beløb, denne Krigsbegeistring findes kun hos et Mindretal af Nationen; skøndt den under Regjeringens Auppicier fører det store Ord rundt omkring i Landet, findes den kun hos et Mindretal. Dette har den ærede Regjering erfaret ved gjentagne Balg lige fra 1876, da det var første Gang, at der blev valgt paa det militære Spørgsmaal, og den vil erfare det næste Gang ved det Balg, som nu forestaar. — Til den ærede Finantsminister skal jeg endnu kun sige, at det er eiendommeligt, naar den ærede Minister vil fremhæve, at det er kun et Par enkelte Poster af de militære Forslag, som ere nye, medens de øvrige ere Gjenbevillinger, hvorimod det Modsatte er Tilfældet paa de civile Ministeriers Omraade. De militære Forslag ere dog de største, og alene det ene her meget omtalte paa c. 4,200,000 Kr. udgjør jo næsten Halvdelen af hele Lovforslaget. Men forøvrigt er det ikke Tilfældet, at det er Gjenbevillinger. Det Meste deraf er Nybevillinger, thi jeg antager ikke, at den ærede Regjering ved Gjenbevillinger forstaar saadanne Bevillinger, som den ærede Regjering tidligere har taget paa sine provisoriske Budgetter. Disse tror jeg vistnok ikke overhovedet kunne kaldes Bevillinger. Det er Budgetposter, men det er ikke Bevillinger, og de kunne derfor heller ikke blive Gjenbevillinger. De fleste af de krigsministerielle og de marineministerielle Poster ere ikke tidligere bevilgede. Jeg skal nu ikke her gjen-